

Ročník XII.

Dvadsiatadeviata nedeľa cezročného obdobia (B) 21.októbra 2012

týždeň 43.

Ružencová Panna Mária

Autorom obrazu Ružencovej Panny Márie je maliar Salvi Sassoferrata (1609 - 1685). Originál je umiestnený v Bazilike sv. Sabiny v Ríme, ktorú spravuje rehoľa dominikánov a zároveň je pri nej sídlo generálneho predstaveného rehole. Obraz darovala bazilike princezná Rossana v roku 1643. Tento obraz dodnes slúži ako predloha všetkých ružencových oltárov na svete.

Na obraze Ružencovej Panny Márie je znázornená na tróne sediaci Panna Mária s dieťaťom Ježišom v náručí. Pri jej nohách kľučia dve postavy odedé v čiernobielych rúchach - zakladateľ rehole sv. Dominik Guzman, ktorý z rúk Panny Márie prijíma ruženec, a vedľa neho sv. Katarína Sienská.

Prečo je ruženec - taká jednoduchá modlitba - spojený s učeními dominikánmi? Snáď je to preto, že v jadre ich teologickej tradície je túžba po jednoduchosti. Veľký učiteľ Cirkvi, dominikán sv. Tomáš Akvinský, povedal, že „nemôžeme pochopiť Boha, pretože je nesmierne jednoduchý, jeho jednoduchosť je za všetkými pojmami. Musíme prejsť zložitou, ak chceme dospieť k jednoduchosti“.

Rehoľa dominikánov zohrala pri propagovaní ružencovej modlitby dôležitú úlohu. Nielen kvôli zakladaniu a vedeniu ružencových bratstiev, ktoré patrili medzi najdôležitejšie polia dominikánskeho apoštolátu a bez nich si činnosť rehole nemožno ani predstaviť, ale aj kvôli rozhodnutiu pápeža Pia V., ktorý 17. septembra 1569 bulou *Consueverunt Romani Pontifices* udelil Reholi kazateľov výsadu zakladať Ružencové bratstvá. Priznal zásluhu na šírení ruženca bratom kazateľom a chcel, aby to tak bolo aj naďalej. Právo na prijímanie do ružencového bratstva prisúdil magistrovi Rehole kazateľov, jeho vikárovi a tým, ktorí od spomenutých dvoch dostanú potrebné poverenie. Tí ku každej zakladacej listine ružencového bratstva prikladali reprodukciu obrazu Ružencovej Panny Márie ako vzor pre umelcov, ktorí mali vytvoriť ružencové oltáre všade tam, kde sa zakladali nové ružencové bratstvá. Ak vo vašom kostolíku takýto obraz či oltár máte, je to znamením toho, že vaši predkovia tam založili ružencové bratstvo.

Výsada zakladať a obnovovať ružencové bratstvá - udelená z moci pápeža dominikánom - trvá dodnes. Každá krajina má svojho provinčného promotora pre ruženec, ktorého menuje provinčná rada.

Modlitba posvätného ruženca bola vnímaná od počiatku ako modlitba typicky mariánska a kristocentrická. Čo znamená, že v Márii sa božskosť zjednocuje s ľudskosťou; stvorenie sa stáva jedno so Stvoriteľom. V Márii spoznáваме oboje: svoju identitu aj svoj osud. Vidíme sväté spoločenstvo „Boha s nami“ a „Boha v nás“. Uvedomujeme si, že náš Boh je „Boh pre nás“ - spasiteľ a vykupiteľ, posvätiťel a ten, ktorý nás oslávi. Mária je naozaj ústrednou postavou v našom živote viery. Kým uvažujeme o nej ako o Dcére Otca, Matke Syna a Snúbenici Ducha, mali by sme ju vidieť aj ako veriacu v

tmavom údolí a ako tú, ktorá dúfala, hoci čelila situáciám beznádeje. Mali by sme ju vidieť ako ochrankyňu tehotných žien, ktorá dáva život v chudobe, ako patrónku tých, ktorí utekajú do cudziny, aby prežili a ako tú, ktorá bdie, keď väznia, mučia a zabijú jej dieťa. Napriek tomuto všetkému vidíme triumf jej viery, nádeje a lásky. Pápež Ján Pavol II. nás pozval kontemplanovať tvár Krista cez Máriine oči.

Slová modlitby posvätného ruženca hovoria o kráľovstve Boha, o každodennom chlebe, o oslobodení od zlého, o plode lona, o hriešnikoch a o hodine smrti.

Božie kráľovstvo je spravodlivosť a mier. Božou vôľou nie je osud pošliapaných ľudských práv. O chlieb sa dá podeliť. Odpustenie je možné. Požehnaný plod ženského lona je nedotknuteľný. Áno, ruženec - slová Svätého písma a naša živá meditácia - z neho robia modlitbu prorockú a tiež kontemplatívnu, modlitbu, ktorá ohlasuje a kritizuje, modlitbu, ktorá utešuje aj pretvára. Slová, ktorými chválime Trojicu, nás pozývajú žiť v spoločenstve, bez závislosti, kde je každá osoba úplne otvorená a dostupná druhému. Áno, „Božia vôľa“ sa stane, a tak si už nikdy nebudeme zúfať. Naše kázanie je naplnené nádejou, lebo „čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme na vlastné oči videli, na čo sme hľadali a čoho sa naše ruky dotýkali, to zvestujeme: Slovo života“ (1Jn 1). Žijúc v spoločnosti Ježiša ako Mária, stávame sa učeními a apoštolmi, ktorých potrebuje svet a ktorých poveruje Boh.

Magister Rehole kazateľov Carlos Azpiroz Costa OP píše: „Som presvedčený, že ruženec je milovaná univerzálna modlitba. Či v Taliansku, alebo na Ukrajine, Mexiku alebo v Spojených štátoch, na Filipínach alebo vo Vietname, v Keni alebo Nigérii, ľudia ruženec poznajú, modlia sa a milujú ho. Je to niečo, čo je vlastné skoro každému katolíkovi. Dostali sme ho ako dar. Je to pobožnosť, či už sa ho modlíme v súkromí alebo spolu. Je to niečo, čoho sa môžeme dotýkať, držať ho a uchopiť ho v ťažkých momentoch svojho života, je to ako uchopenie Máriinej ruky. Ruženec nám vkladajú do rúk v „hodine našej smrti“ a keď nás pochovávajú. Modlitba ruženca je sumárom našej viery. Učenie sa modlitieb, z ktorého pozostáva, je ako učenie sa hovoriť; je to začiatok nášho modlitbového života a je to aj koniec nášho života modlitby - „buď vôľa Tvoja“, „teraz i v hodinu smrti našej.“ Ruženec dostávame v mladosti, ruženec dostávame, keď si obliekame habit a ruženec je s nami aj vtedy, keď nás pochovávajú.“

A nám nedá neukončiť toto rozjímanie nad obrazom Ružencovej Panny Márie slovami pápeža Pia XI.: „Oprávnené možno povedať, že Máriin ruženec je pravidlom a základom, na ktorom spočíva rehoľa sv. Dominika, aby zdokonaľovala životy svojich členov a aby aj iní dosiahli spásu“.

*Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár*

*Hospodin moje svetlo i spása,
ja sa už nikoho nemusím báť.
Je môjho života záštita,
pevnosť,
ja sa už nikoho nemusím
ľakať.*

*Keď zlí sa budú približovať
ku mne,
aby mi telo strávili,
násilníci a nepriatelia moji,
potkne sa každý,
na zem zrúti sa.
A keby si aj rozložili tábor,
nebude sa mi srdce báť,
keby sa vojna
oproti mne strhla,
tiež neprestane
moje srdce dúfať.*

*O jedno som len prosil
svojho Pána,
len jedno budem žiadať
od Neho:
- Dovoľ mi, Pane,
bývať v Tvojom dome
všetky dni môjho života,
na Tvoju lásku sa dívať
a radovať sa v Tvojej svätyni.
Lebo ma prichýliš
vo svojom stane,
keby tak na mňa
prišla pohroma,
a ukryješ ma v skrýši
svojho šiatra,
na svoju skalu vyložíš.
Vysoko bude stáť moja hlava
nad nepriateľom vôkol mňa.*

*Ja budem
v stane Bohu slúžiť obet',
zahrám a spievať budem
Pánovi.*

Prvá kniha žalmov. "Prebásnil Milan Rúfus"

Čo urobí dieťa alebo dospelávajúci, keď ho rodič z niečoho usvedčí? Väčšinou reaguje tak, že hľadá výhovorky. Hádám tá najznámejšia znie takto: „A iní môžu?“ Je to komické a možno aj zarážajúce, ak takto podobne počujeme hovoriť dospelého: „A iní môžu?“ Možno ide o taktiku, prostredníctvom ktorej sa odvádza pozornosť od problému a nenápadne sa presúva na iného adresáta. My dospelí tiež často hľadáme výhovorky namiesto toho, aby sme sa zamerali na seba. Stačí, ak si vypočujeme Ježišov výrok: „Medzi vami to tak nebude.“ Ježiš to nehovorí hociakomu, ale apoštolom. Pripomína im, že sa stávajú nositeľmi novej kultúry, nových vzťahov. Už by nemali reagovať detinským sloganom: „A iní môžu?!“ Spoločenská atmosféra pred Kristom často vyzdvihovala vládcov, veľmožov, panovníkov atď... Ježiš priniesol nový poriadok, ktorý sa zakladá na službe. Dokonca na takej, ktorá vyúsťi v obeť vlastného života.

Svet so svojou atmosférou láka. Prihovára sa nám falošnou rečou, keď nás vábi slovami, že nie sme horší ako iní a mali by sme prijať tendenciu voľnosti, pôžitkárstva. Tu by sme mali počuť: „Medzi vami to tak nebude.“ Svet nás presvedča, aby sme aspoň nemo schválili bezuzdnosť, absenciu morálnych zásad, a tak potvrdili platnosť zvrátených myšlienok. V srdci však počujeme: „Medzi vami to tak nebude.“ Ide o doslova revolučný zásah do mentality doby. Evanjelium však ani iné nemôže byť. Učí nás žiť tak, aby sa iní učili od nás. My môžeme ponúknuť to, čo sme sa naučili od Ježiša, aby všetci videli, ako „to je medzi nami“. Stojí za zmienku položiť si z času na čas otázku, čo som dnes ponúkol svojmu prostrediu ako kresťan? Čo som sa snažil naučiť od Ježiša? Ak sa totiž neučíme z Božieho slova, tak potom si osvojujeme dikciu sveta. Nedávno som počul zaujímavú myšlienku: „Vplyvom globalizácie sme sa stali susedmi. Stali sme sa však aj bratmi?“ Tým, že sme boli pokrstení, stali sme sa blízkymi Bohu. Stali sme sa však aj presvedčivými ako „príbuzní“ Ježiša, Božieho Syna? Toto všetko vôbec nie je jednoduché. Ešte stále počujeme chvályhodne hovoriť niektorých odborníkov: „pred Kristom“ a „po Kristovi“ – tak rozdeľujú dejiny. Máme si však uvedomiť, že tu nejde len o technický historický výraz, ale o myšlienku. Život sa naozaj príchodom Krista zmenil. Stačila na to jeho obeť na kríži a výrok: „Medzi vami to tak nebude.“ Snažme sa preto potvrdiť, že žijeme v Ježišovej ére, v jeho Duchu a v jeho milosti!

ŠTEFAN VITKO

Oznamy

V noci z 27. na 28. októbra sa mení čas. O 03. hod. letného času posúvame hodiny na 02. hod. stredoeurópskeho času.

Katolícke biblické dielo na Slovensku v spolupráci s RKCMF UK Bratislava organizujú **Kurz lektorov II. v Bratislave**

Všetkých aktívnych lektorov i tých, ktorí by radi slúžili čítaním Božieho slova pri liturgii v Bratislavskej arcidiecéze pozývame na Kurz lektorov II., ktorý sa uskutoční **v sobotu 10. novembra 2012 od 8:00-17:00 hod.**

v priestoroch Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty UK (RKCMF UK) v Bratislave na Kapitulskej ulici. Poplatok za kurz je 4€ a platí sa ráno pri registrácii od 7:30-8:00. Bližšie informácie v priebehu mesiaca október 2012 budú zaslané všetkým záujemcom. Obed nie je zabezpečený. V programe bude i sv. omša v Dóme sv. Martina o 12:00. Prihlasovať sa resp. dožiadať informácie môžete na e-maili:

kurzlektorov@iskra.sk

Paradox obdarovaných

Mária nás uvádza do vedomia obdarovaných, milovaných Božích detí, a učí nás žiť s vďačnosťou. Jej chválospev Magnifikat, ktorý nemala pripravený, ale pri návšteve u Alžbety vytryskol z hĺbky srdca naplneného Duchom (porov. Lk 1, 39-55), je vyjadrením jej úplnej závislosti od Boha, od jeho milosti a vyvolenia. „Svojím chválospevom vyjadruje celý program svojho života, teda nestavať sa do stredu, ale vytvárať miesto Bohu.“ Znovu sa od nej učíme, že všetko podstatné v našom živote je milosť a nezaslúžený dar. Učí nás žiť v zvláštnom paradoxu obdarovaných: veľa si o sebe nemyslieť, a pritom si byť vedomý veľkých vecí, ktoré pre nás učinil Pán - a ešte väčších, ktoré len chce urobiť (tomu sa hovorí nádej).

Možno by nebolo márne skúsiť si napísať svoj vlastný Magnifikat, založiť si ho do Biblie, a ako ide život, stále ho dopĺňať.

Vojtěch Kodet O.Carm. Ph.D. „Včienictvo“

Budúcu nedeľu sa uskutoční pravidelná mesačná zbierka pre potreby farnosti. Za vaše milodary vám vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatí!

Sväté omše v 29. týždni cezročného obdobia (B)

22.X. pondelok «Missa tridentina»

18.00 Za duše v očistci

23.X. utorok

18.00 Za Ľ. Jozefa Fabiankoviča a svatku Máriu

24.X. streda

18.00 Za zdravie a Božiu pomoc

25.X. štvrtok

17.15 Adorácia + posvätný ruženec

18.00 Za Ľ. Františka a Jozefinu Fabiankovičových a rodičov

26.X. piatok Sv. omša za účasti detí (detská)

18.00 Za Ľ. Antona Vavrinčika a rodičov

27.X. sobota

08.00 Za živých a Ľ. členov ružencového bratstva

Upratovanie kostola č.d. 254 – 284

28.X. 30.nedeľa v cezročnom období (B)

08.00 Za Ľ. Silvestra a Štefaniu Stojkovičových a deti
Lektori: Radakovičová J., Pešková L.

10.00 Za Ľ. Štefana a Alžbetu Kuricových
Lektori: Hrdlovičová K., Šuplatová M.

14.00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

22.X. pondelok sv. Salome, matka sv. Jakuba a Jána

23.X. utorok sv. Ján Kapistránsky, kňaz

24.X. streda sv. Anton Mária Claret, biskup

25.X. štvrtok sv. Maurus, biskup

26.X. piatok Výročie posviacky chrámov, ktorých deň posviacky nie je známy, sv. Lucian a Marciál, mučeníci

27.X. sobota sv. Evarist, pápež, sv. Sabína, mučeníčka

Liečivá bylina

*Keď odchádzali, idúcky plakali a osivo niesli na siatie.
No keď sa vrátia, vrátia sa s jasotom a svoje snopy
prinesú.*

Ž 126,6

Artisti nacvičujú svoje vystúpenie na zaprášenom námestí na predmestí. Najmladší z päťčlennej skupiny, ešte chlapec, musí po telách ostatných vyliezť hore, lebo tvorí hrot pyramídy. Ale vždy padne predčasne dole. A pretože ho od prudkého nárazu bolestne pália chodidlá, nepočuje, ako prudko mu búši srdce.

Ale úsmev už ovláda. Veľmi rýchlo sa naučil ten mierny úsmev, uchádzajúci sa o potlesk, úsmev, ktorý má urobiť všetko namáhavé hravo ľahkým. Aj teraz sa usmieva - napriek slzám, čo sa mu derú do očí.

Tento úsmev nazval Rainer Maria Rilke, ktorý vyššie uvedenú scénu opísal, liečivou bylinou. A naliehavo prosil anjela, aby túto liečivú bylinu vložil do nádob z porcelánu a majoliky, čo sú pýchou starodávnych lekární, a kvetnatý názov na nich nech ohlasuje, že je to „úsmev skokana“.

Rilke malému chlapcovi prisudzuje tento naučený úsmev a chváli ho ako pozoruhodný výkon. O čo viac by sa mal podariť zrelému, svetaskúsenému človeku na zakrytie trpkosti, rán i zúfalstva!

Mušľa

Iba ten, kto mlčí, počuje.
Jozef Pieper

Na komode starej mamy sa nazhromaždili veci, ktoré starý otec doniesol zo svojich ciest. Jasne vidím tie veci pred sebou: milá čierna gondola z Benátok, do dreva vyrezaná maska z Dakaru, achátová guľa z Rio de Janeira, svietnik z Jeruzalema...

Pre nás deti bola najvzácnejšia veľká mušľa, navonok hnedá ako levia sršť, znútra biela a nežne ružová ako nozdry malého mačiatka.

Táto mušľa nám bola preto taká vzácna, lebo sme sa v nej stretli s tajomstvom. Keď sme si ju podržali pri uchu a chvíľu počúvali - a s akým úsilím a zomknutými perami sme načúvali! - začuli sme tiché šumenie vzdialeného mora, zvláštne hučanie vzdialených brehov.

Neskôr nám stará mama vysvetlila, že vlastne počujeme šumenie vlastnej krvi. Krví, ktorá prechádza kanálmi žíl a pulzuje celým telom.

Potom sme ešte pozornejšie, ešte bázlivejšie pritláčali mušľu k uchu. S ešte väčším napätím sme načúvali tajomnému prúdeniu v nás.

Počúvanie je nevyhnutné, keď chceme počuť. Ale iba ticho prijíma zvuky, iba mlčiaci človek počuje.

Nám, obklopeným hlukom dopravy, tempom náhlenia, náročnosťou doby a sveta, často ostáva svet tajomstiev skrytý.

Je zaujímavé, že ľudia znesú plytký rozhovor, ale neznesú hlboké mlčanie, to sa im nepáči a hneď sa pýtajú:

„Čo je to s vami? Vráťte sa k sebe!“ A vy by ste najradšej povedali: „Veď tam som práve bol.“

Radovať sa s druhým je zriedkavé

*A keď ju nájde, zvolá priateľov a susedov a povie im:
„Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, čo sa mi
stratila.“*

Lk 15, 5-6

Vo svete, v ktorom je zjavne veľa utrpenia a ešte viac sa ho skrýva za maskou zdvorilosti, veselosti a pôžitku, je potrebný súcit a je potrebné ľudí pobádať, aby ho naozajstne prejavovali ako spolucítanie. No netreba zabúdať ani na to, že skutočná ľudskosť sa prejavuje aj tým, že máme účasť na radosti druhého človeka. Žiaľ často vyhľadáva osamelosť, aby sa skryl, no radosť sa v osamelosti nedá naplno prežiť.

S niekým sa tešiť je pravdaže ťažšie ako súcítiť. Lebo súcitný človek je skôr v pozícii prevahy. A nech by to myslel akokoľvek dobre, vždy je tým, kto pomáha, kto je silnejší, bohatší, zrelší.

„Spolu sa tešiaci“ človek je naopak, často bez radosti. Vo vlastnom živote možno nenachádza dôvod na radosť, nemá silu radovať sa ako ten druhý. Ale aspoň je schopný bez závisťi mať účasť na radosti druhého, a tým ju ešte zväčšuje.

Závisť je veľmi rozšírená sila. Kto sa chce otestovať, či jej neprepadol, nech si položí otázku, ako pociťuje šťastie druhého. Možno ho len trpí. Alebo ho úprimne praje, či chce vlastnou spoluradosťou rozmnožiť.

Kto sa prikláňa k svetlu, sám sa stáva svetlým. Kto má účasť na radosti druhého, sám sa teší práve preto, že sa teší spolu s druhým.

Max Rossler „Objav radosť“

Lekára nepotrebuje zdraví, ale chorí

(Lk 5, 27 - 32)

Boh nič nerobí polovičato. Boh sa ponúka a dáva celý. Otázka Božej milosti trvá niekedy len malý okamih, ale vyžaduje celého človeka. Jedinou vetou: „Poď za mnou!“ nastáva osobný bod zlomu.

Život viery je niekedy vecou okamihu. „Tak ako sa náš život skladá z jednotlivých udalostí, tak aj život viery pozostáva z okamihov. Čo sa zamešká v okamihu, to už nenavrátí nijaká večnosť.“

Ježiš urobí niečo neslýchané, povie Lévimu, tomu, ktorým opovrhne celý národ: „Poď za mnou“, a urobí ho apoštolom. Okamih! Lévi - hriešnik, symbol zbohatlíka, nepoctivosti, hrabivosti, pomstychtivosti, nepriateľ vlasti. Človek, ktorý zrádza národ, vlasť a vieru.

Matúš pochopil tento okamih a urobil radikálne rozhodnutie. Vstal, strhol za sebou starý most a nikdy sa nevrátil späť. Uznal, že nielen podvádzal iných, ale sám bol podvedený. Čo bolo pre neho prv potešením, stalo sa mu bremenom. Na povrch sa dostala hlboká túžba slobody. Kristus ukončil jeho lásku k peniazom a premenil ho na svojho nesebeckého nasledovníka. Toto stretnutie ho úplne zmenilo.

Život viery máme posudzovať podľa toho, ako sa prejavuje v okamihoch. Keď v konkrétnom okamihu povieme svoje „nie“ zlobe, egoizmu, neláske, hnevu, nenávisti - všetkým svojim „chorobám“.

Čo pre nás znamená brať Boha úplne vážne?

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Podobnosť

Keď dvaja robia to isté, nie je to to isté. Príslovie sa nevzťahuje len na činnosť dvoch ľudí, ale platí aj pre dianie v prírode alebo v spoločnosti.

Na jednom mieste vietor ničí, na inom poháňa loď. V jednej lokalite spaľuje slnko prírodu, o kus ďalej nabíja kolekory.

V jednej krajine polícia ochraňuje nevinných, v inej prenasleduje spravodlivých.

Iným i slovami...

Naklonená rovina a šikmá plocha sa líšia tým, že prvá slúži na dvíhanie bremena, druhá na pád človeka.

Max Kašparů „Inými slovami“

Rok nad evanjeliom

Nebojte sa

„Vydajú vás súdom... pre mňa vás budú vláčiť pred vladárov, aby ste im vydali svedectvo. Ale keď vás vydajú, nestarajte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte povedať... Nebojte sa ich.“ (Mt 10,17-19, 26)

Dejiny Cirkvi mnoho ráz potvrdili pravdivosť týchto povzbudzujúcich slov. Akou silou bol Ježiš pre tých, ktorí museli vydávať o ňom svedectvo za ťažkých okolností utrpenia!

Tomáš Morus... Ako kancelár, predseda vlády kráľa Henricha VIII. v Anglicku, dostane sa po odpadnutí kráľa od Ríma do ťažkej situácie. Odmieťa zložiť kráľovi prísahu proti Rímu. Veci zájdu tak ďaleko, že zúrivy Henrich mu hrozí popravou. Vtedy príde za Morusom šľachtic Norfolk, jeho dobrý známy, ktorý už prísahu zložil a teraz servilne plní kráľovský rozkaz a chce získať aj Tomáša Morusa. Ten mu však hovorí veľmi jasne: „Vypočuj ma! Ty a ľudia tvojho druhu - všetci ste ustúpili. Urobili ste to preto, lebo pre vás náboženstvo tejto krajiny nie je ani tak, ani onak dôležité.“

Norfolk: „Začínaš hovoriť hlúposť. Anglická šľachta...“

Morus: „Anglická šľachta by bola chrápala aj pri kázni Ježiša Krista! Ale keď ide o rodokmeň psa, pracujete zanietené ako Tomáš Akvinský! Neustúpim, lebo nesúhlasím!“

Po tomto stretnutí Morusa uväznia a postavia ho pred súd. Nasleduje nové prehováranie, nové hrozby, zastrašovanie a vydieranie. Smutne známy Cromwell hovorí pri súde Morusovi: „Velezrada sa netrestá len väzením!“

Morus: „Smrť? Tá si príde po každého, páni! Ba prichádza si aj po kráľov! A hoci sú obklúčení nádherou a drsnou mocou, smrť nepadne pred nimi na kolena, ani ich prívětivo nepozýva na cestu. Chmatne ich bezohľadne za prsia a trasie nimi, kým nevypustia dušu! Ich telá zahrabú do zeme, a keď sa potom králi dostanú pred súd, nie je vôbec isté, že pred ním obstoja...“

Neskôr hovorí Tomáš Morus vo väzení manželke a dcére: „Bojím sa myslieť na to najhoršie, čo mi môžu urobiť. Ale ešte horšie by bolo odísť s pocitom, že nechápate, prečo umieram.“

Morusova manželka: „Ja to nechápem...“

Morus: „Alice, ak mi povieš, že ma chápeš, možno budem schopný umrieť dobrou smrťou...“

Tomáš Morus necúvol ani pred vladármi. Dôveroval a nebál sa. Pevne trval s Kristovou milosťou na svojom stanovisku a vieru nezaprel. Túto nezlomnú pevnosť vyjadril priateľovi Norfolkovi, keď mu na jeho naliehanie „povol“ jasne odpovedal: „Nemôžem, Howard! Skús niekomu poradiť, aby si prefarbil oči! Nemôžem!“

Umučenie Jána Krstiteľa

Ján Krstiteľ vyčítal Herodesovi manželstvo s Herodiadou: „Nesmieš žiť s manželkou svojho brata.“ (Mk 6, 18) Muž časom zabudne na takéto výčitky, žena nikdy. Vrátila to Jánovi pri zábave. Povedala dcére: „Žiadaj si hlavu Jána Krstiteľa.“

Herodias bola schopná žena, ale svoje schopnosti zneužila. Bola vzdelaná, ale najmä ctižiadostivá. Mala mnoho priateľov v Ríme - veď bola so svojím bratom Agripom vychovaná na dvore cisára Augusta! Odtiaľ poznala všetky intrigy vedúcich rodín v Ríme. Písala si dokonca s cisárovnou. Doma u Herodesa zaviedla helénsku kultúru, obklopila sa filozofmi, rímskymi hercami a tanečníkmi, doviedla si vzdelaných ľudí, aby viedli obchodné záležitosti krajiny a aby písali Herodesovi prejavy a korešpondenciu s Rímom. Žila uprostred nádhery - paláce, záhrady, jazerá, exotické kvety. Historik a spisovateľ, zasvätený do atmosféry tých čias, hovorí o nej ústami Rimana: „Keď sme prechádzali alejou, povedala mi v najčistejšej latinčine: ‚Sme, žiaľ, príliš ďaleko od Ríma a od pokladov kultúry. Ale robíme, čo môžeme, aby sme udržali tu, na pokraji divočiny, ducha rímskeho génia - jediný prameň svetla a šťastia pre ľudí.‘“

V tomto duchu pohanského zmýšľania Herodias poradila rýchlo dcére Salome, aby si ako odmenu za tanec žiadala od kráľa hlavu Jána Krstiteľa. Takto zatiahla vlastné dieťa do zločinu. V spomínanej knihe hovorí Riman o tomto dievčati:

„Dievča mohlo mať zo desať rokov. Ale už vtedy vyzeralo napodiv ako vytrénovaný a disciplinovaný chalan - pružné ako had. Od hlavy po päty pokrytá ozdobami. Kúpili jej gréckeho učiteľa na trhu v Tyre, muža vzdelaného vo všetkých vedách, s najlepšimi gréckymi spôsobmi. Bola nádej, že Salome zaujme prvé miesto v spoločnosti a v štátnych záležitostiach.“

Ako sa nad tým všetkým nezamyslieť? Veď v evanjeliu nie sú tieto veci napísané nadarmo. Úloha ženy vo svete... Ruinovať manželstvá? Zvádzať mužov na vraždenie? Alebo ako Pilátova manželka pripomínať mužom spravodlivosť? Nútiť k zbabelosti a kompromisom? Alebo ochraňovať svedomie, mravnosť a Boží zákon?

Podarí sa ženám rozvinúť v mužoch lepšiu stránku človeka, alebo horšiu? Čím ušľachtilejšia je žena, tým lepší je svet. Potrebujeme mužov pevných ako Peter, silných ako Pavol, neohrozených ako Ján Krstiteľ. Ale potrebujeme aj ženy - hrdinské ženy, ktoré sú učiteľkami detí, vodkyňami svojich sestier. Ženy majú preosiať idey, rozptýliť predsudky, vysvetľovať pravdu, zadržiavať zlé prúdy, čo ohrozujú rodinu a národ.

Kto lepšie chápe, čo je potrebné pre dôstojnosť človeka, pre česť dievčat, pre ochranu detí - ako dobrá, veriaci žena?

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku